

פרשת בהעלותך
 אבות פרק א', משנה יז':
 שמעון בנו אומר: כל ימי גדלתי בין החכמים, ולא מצאתי לגוף טוב
 אלא שתיקה. ולא המדרש הוא העיקר אלא המעשה.
 וכל המרבה דברים מביא חטא.
 פירש רבנו יונה, כי יהודי המקדש את פיו נעשה פיו ככלי שרת.
 מסביר הר' מסלונים: "כשם שכלי שרת מקדש את המנחה המונחת בתוכה
 ומציאותה משתנית להיות קדושה, כמו כן ע"י דיבור שיהודי מוציא מפיו שהוא
 ככלי שרת נוצרת מציאות חדשה של קדושה ונדר".
 ומוסיף: "והיינו שמכל הדיבורי קודש והחידושי דאורייתא שיהודי מדבר
 נבראים עולמות חדשים, שמים חדשים וארץ חדשה. והבי' בזה כאמור, שפיו
 של יהודי הוא בבחינת ביהמ"ק וככלי שרת, על-כן כאשר יהודי מחדש חידושי דאורייתא
 לשם ה' נברא מזה בריאה חדשה". (הר' מסלונים, נתיבות שלום לפרשת מטות).
 מתוך שיעורה של כנרת סמואל-פולק
 בליל שבועות.

פרשת בהעלותך

שעור פרשת שבוע: שפרה אסולין

ימי החול		שבת	
4.37	זמן תפילין /טלית	19.24	הדלקת נרות
9.08	סוף זמן ק"ש	19.35	מנחה א' 14.00 ב' 19.35
19.44-19.46	שקיעה		
13.15	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
18.30	מנחה ב'	8.30	שחרית ב'
19.35	מנחה. וערבית	11.30	קידוש
20.05	צאת הכוכבים	13.30	מנחה א'
20.10	ערבית	17.15	מנחה ב'
		18.00	שיעור הרב דוד
7.30	שחרית נוער	20.21	צאת השבת

אחות תורנית במרפאה – הילרי יום-טוב

שבת
שלום

נפלאות מתורתך – פרשת בהעלותך

מצוות אנשים מלומדה או הקרבה ומסירות נפש

”ויעש כן אהרן...כאשר ציווה ה' את משה”

רש"י במקום: ”להגיד שבחו של אהרן, שלא שינה”.

תמהו המפרשים מה חידוש יש כאן, כלום יעלה על הדעת שאהרן לא יעשה כאשר ציווה ה'?
על מה ולמה בא הכתוב להגיד שבחו?

*

טבע האדם שהוא מתחיל משימה במרץ ובהתלהבות, אך עם הזמן דועכת ההתלהבות הראשונית, ולאט לאט מקיים האדם את תפקידו יותר מתוך הרגל, מאשר מתוך כוונה ורצון. הגמרא (ברכות לה', ב') מספרת:

”הרבה עשו כשמעון בר-יוחאי, ולא עלתה בידם”.

חז"ל אינם מפרשים מה הסיבה שרבים כל-כך עשו כמעשה רשב"י, ואינם מצליחים.

*

פעמים אנו עושים מעשה – כמצוות אנשים מלומדה, עושים – ודי לנו בכך. פעמים שאנו עושים – כדבר המובן מאליו אף-על-פי שהוא לחלוטין אינו מובן מאליו, שבים וחוזרים על המעשה מדי יום, או חודש או שנה במסירות אין קץ, בפעם המאה כמו בפעם הראשונה. יש ואנחנו מתרגלים כל-כך למעשינו עד שלעיתים הם נעשים באופן מכני וללא רגש. יש ואת אותו המעשה בדיוק אנו עושים בחרדת קודש כאשר היה בתחילה, לא נתרופף עם הזמן, וההרגל לא פגם במאומה.

זהו שאמרו חז"ל: ”הרבה עשו כרשב"י”, הם עשו האמצעים כרשב"י, אך ללא הרצון, המסירות וההתלהבות, ולכן לא עלתה בידם.

*

רש"י מדייק כאשר הוא אומר: ”להגיד שבחו של אהרן... שלא שינה”.

אין הוא אומר – על שעשה כאשר צווה.

בין כך ובין כך עשה אהרן מעשה העלאת הנרות יום יום שנה שנה. השבח הגיע לו על שלא שינה כמלוא הנימה, לאורך כל התקופה, מן הרצון, ההקרבה, המסירות - וההתלהבות.

*

רבים וטובים הם החיים עמנו, המשכימים בוקר בוקר ועושים מעשיהם הטובים, לא כמצוות אנשים מלומדה אלא כרבי שמעון בר-יוחאי.

יברכו!

עמוס ברט.

לה היה השמוע

חג השבועות עבר עלינו בלימוד עד השעות הקטנות של הלילה, ועסק הפעם ב"פרקי אבות". כרגיל בערב יפה זה היה מגוון של מרצים ושיעורים, וכל אחד יכול היה למצוא לו שיעור כלבבו. קומץ של בני נוער, בסיועם של כמה בני ישיבות, הצליחו ללמוד ולהשאר ערים עד הבוקר, ולהתפלל יחדיו במנין ותיקין, שבהחלט היה מכובד. למרות מנין זה, התקיימו עוד שני מניינים נוספים "בשעות הרגילות". בית הכנסת קושט בירק לכבוד החג, והעומדים על הבמה הוסוו היטב. גם הדשאים שסביב בית הכנסת כוסו בענפים ירוקים, שנגזמו מהעצים הסמוכים, יום לפני החג. ומה הפלא? הסתיימה לה ספירת העומר, וגם לעצים מותרת תספורת של אחרי הספירה ולקראת הקיץ הקרב...

ביום שני השבוע נפתחה בשעה טובה הברכה! כתבינו מדווחים על נהירה המונית של גברים, נשים וטף לעבר היעד המרענן. רענון כללים ושעות הרחצה – בהמשך העלון.

ביום רביעי קיימה כתה ז' – ערב "שורשים", בו הציגו הילדים את עבודותיהם המושקעות והמעניינות. הילדים הציגו, ניגנו (בניצוחו של רועי גולן), הופיעו בסרט נחמד (בבימויו של נחום), וגם זכינו לראות חלק מהראיון שערך ידיד המל עם סבתו שרה ז"ל לפני פטירתה. הקינוח לערב המהנה היה כרגיל עם מאכלים מכל הסוגים ומכל העדות. יישר כח למארגנים.

"לקסיקון לשיפור הניבים" – זהו שמו של הספר שיצא השבוע לאור, ע"י חברנו אליהוא. בספר ישנן הצעות חלופיות מהמקורות היהודיים (עם מראי מקומות) למושגים וניבים השגורים בשפתנו יום-יום. לחובבי השפה העברית – זהו ספר מעניין וראוי.

הפינה הירוקה

עם בוא הקיץ, גם גינתנו הצנועה סובלת מהחום וממגבלות ההשקיה. על-מנת לקבל גינה ירוקה וגדילה מיטבית של הצמחים, מומלץ לבצע חיפוי קרקע לגינה. כיצד נבצע חיפוי? ניקח עלים/ רסק גזם/ כסחת דשא (לא מחטי אורן) ונפור ביד רחבה שכבה עבה ואחידה על-פני כל השטחים החשופים בגינה. העקרון המנחה כאן הוא לנסות ללמוד מן הטבע שלא נגעה בו יד אדם, שם ישנו חיפוי מלא וסבוך של הקרקע. לחיפוי זה מספר יתרונות. נמנה כמה מהם:

1. החיפוי מפחית את התאיידות מי ההשקיה מהגינה ושומר על פני שטח לחים לאורך זמן רב יותר. בכך מסייע החיפוי לצמחים לגדול ולהסתפק אפילו בהשקיה אחת גדולה בשבוע.
2. החיפוי מונע נביטת עשבים רעים, ומשמש מצע טוב לשתילה וזריעה של צמחים רצויים.
3. בבוא הזמן החיפוי מתפרק לקרקע, ומשמש מעין דשן (קומפוסט) מקומי, אשר מעשיר את הקרקע במזון, ומשפר את אחיזת המים שלה.

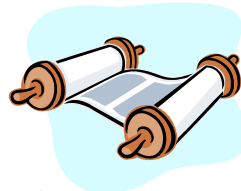

זמיר פראווי.

* מבוסס על הספר "גן-עדן בפתח הבית" מאת תליה שניידר, ספר מומלץ מאד.

דיווח הצוות לבחירת רב

משפחת רב נוסף עומדת להגיע להיכרות איתנו: משפחת רחל והרב וורן קיי. לזוג ארבעה ילדים. הזוג עלה מאנגליה לפני 15 שנה. כל אחד מהם היה עוד קודם בארץ: הרב וורן היה לפני כ- 20 שנה, למשך שנתיים בישיבת הקיבוץ הדתי בעין צורים, ורחל הייתה בשנת הכשרה של בני עקיבא. לאחר מכן הרב וורן חזר לאנגליה, עשה שם תואר ראשון במדעי היהדות, חזר לארץ, ולמד בישיבת הקיבוץ הדתי 5 שנים במסלול רבנות, גיור ומילה. במקביל למד לתעודת הוראה במכללת הרצוג באלון שבות. לאחר מכן המשיך עוד שנתיים לרכז תוכנית לתלמידי חו"ל בישיבה ובמקביל לימד בתיכונים תושבי"ע ותנ"ך. בנוסף סיים תואר שני בתושבי"ע ותולדות עם ישראל בטורו קולגי בירושלים. הרב לוקח חלק בפעילות רבני צוהר, במסגרת זו עשה קורס בטיפול משפחתי, ערך חופות וקידושין בהתנדבות והעביר שיעורי תורה משותפים לדתיים וחילוניים.

רחל השתתפה בתוכנית חו"ל במכללת אלקנה, עשתה תואר ראשון באוניברסיטה העברית בירושלים בחינוך וספרות אנגלית ובמקביל תעודת הוראה. לימדה בארץ אנגלית לבגרות 3, 4, 5 יחידות. היא מדריכת כלות מטעם ארגון רבני צוהר. לאחרונה קבלה דיפלומה ברפלקסולוגיה. כיום מסיים הזוג 3 שנות שליחות מוצלחות ברבנות בני עקיבא באנגליה.

כיוון שהמשפחה נמצאת בשליחות באנגליה הם לא יוכלו להתארח בסעד לשבת. הם יגיעו אלינו-

ביום ראשון כ"ב בסיוון 14.6 בערב.

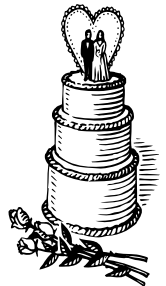
נשמע שיעור של כחצי שעה מפי הרב וורן, ולאחר מכן כחצי שעה של היכרות, שאלות ותשובות עם הזוג. לוח זמנים מפורט ישלח בתיבות הדואר ובדואר האלקטרוני לקראת בואם. באותו ערב תלון משפחת קיי בסעד ולמחרת יטוסו בחזרה לאנגליה. הם מגיעים עם בנם הצעיר, תינוק בן שמונה חודשים. אנחנו מחפשים שמרטפית/בייביסיטר לתינוק למשך שעתיים בערב זה, כל הקודמת זוכה...
אנא פנו ערב זה לצורך היכרות חשובה זו. מודים לכולכם על שיתוף הפעולה והסבלנות, צוות בחירת הרב: הרב דוד אסולין, מיכל אחיטוב, חנן גולן, יחזקאל לנדאו, חגית רפל, חנוש שנון, שרה עברון, גדי סמואל, דרורית וייס ותרצה אורן.

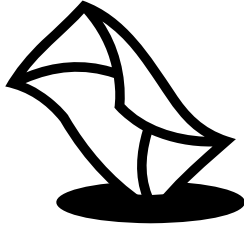
מזל טוב!

למיכל אפלבוים
ברכת מזל טוב לבבית
להולדת הנין
נכד לטוביק ואיציק סקוברוניק
בן לדפנה ושחר

לזוג הצעיר מתן ועינת
להורים אירית ובוקי בר"ט
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב לנישואין!

אתיק האכתמים

חברים יקרים ואהובים!

שלושתנו חזרנו מהשבעה על מות אמנו, עדיין נסערים ונרגשים ממה שעבר עלינו בשבועיים האחרונים. קשה עלינו החזרה לשגרה מפני ההתרגשות שאוחזת בנו בכל זמן שאנו נזכרים בכם חברים יקרים, איך נהגתם בנו מידת הכנסת אורחים, טיפלתם בנו ודאגתם לכל מחסורנו במהלך השבעה.

איפה ישנם עוד אנשים כמותכם? איפה ישנה קהילה המעניקה מעצמה כל-כך הרבה אהבה? מכם למדנו שאין גבול לנתינה, ועל אהבת אדם את חברו.

אנו מקווים להיות חלק מהמשפחה התומכת והאוהבת שנקראת סעד. עמוק בפנים סעד היא ביתנו האמיתי והמקורי ואתם כולכם משפחתנו המורחבת.

משמיים תבורכו על כל העשייה המופלאה!

באהבה והערכה,

אבנר, לאה וסמדר לבית אילן.

לוח מודעות

לצעירי הקיבוץ הדתי,

בעת האחרונה מושקעים מאמצים רבים בצעירי הקיבוצים, הן הדתיים והן החילוניים. במסגרת זו הושק אתר אינטרנט חדש, מעניין ורלוונטי לצעירים בקיבוצים. שמו: 'במקום' www.bimcom.co.il. מומלץ להיכנס.

(חידה: מה מקור השם "במקום"? הפותרים נכונה יזכו בתשורה נאה).

בנוסף ובמקביל, מופק עיתון חביב הנושא את אותו השם ומופץ במהדורה מודפסת ואינטרנטית. (למי שמעוניין, יש אצלי (=אפרת) כתבה לדוגמא מן העיתון, העוסקת ב"סחיבות" אבטיחים בליל קיץ).

רזי

נוער, צעירים וקליטה, הקיבוץ הדתי

הודעה מועדת תרבות:

בשלב זה אין דירת מרצה אורח, מכיוון שהיא מיועדת לזוגות צעירים המתחתנים ונשארים לגור כאן.

נר זכרון: יג' בסיון יום השנה לפטירתו של בנו רז גולן ז"ל (תשמ"ט)

הבנאליות של הרוע

גליון ההרשעות של הרוצח הסדרתי שרצח את דנה בנט: רצח, אונס, שוד מזוין, איום ופריצות. רצח לשם רצח. ללא שום מניע. השתלטות הרוע, הזעם של השאול המאיים להפיץ את הרשע על פני תבל, המאבק נגד ריבונותו של האל בשם הזוועה המשתוללת.

זוהי מלחמת בני אור בבני חושך. מלחמה נצחית – למגר את הרוע ולהקים את הטוב, ולבנות את עולמנו – שיהיה מושתת על האהבה, החסד והרחמים, ושלא יהיו עוד הורים המחפשים את בניהם ובנותיהם – כדי לגלות כעבור שנים רבות את מותם הנורא, חסר הפשר.

זוהי הזעקה הפורצת מקרבנו – על קרבנות החינם שנפלו טרף לחיות אדם.

חייציה יקותיאל

כנס של מזכירות הקיבוץ הדתי בטירת צבי בנושא מנהיגות בהשתתפות הרב יובל שרלו וח"כ אורי אורבך

חברי מזכירות הקיבוצים בתנועת הקיבוץ הדתי יערכו בימים שני ושלישי, ט"ז – י"ז בסיוון (8-9 ביוני), בטירת צבי, כנס שיוקדש להתמודדות עם סוגיית המנהיגות בכלל, ועם המנהיגות בקיבוץ הנמצא בשלבים שונים של שינוי והתחדשות בפרט.

בכנס יתארחו הרב יובל שרלו, שידבר על המבחנים והאתגרים הניצבים בפני המנהיג, וח"כ אורי אורבך, שיפתח דיון על הקיבוץ הדתי בחברה הישראלית, האתגרים שעומדים בפני החברה ומקומה של הציונות הדתית בתוך כך.

הכנס יעסוק בהיבטים רבים הנוגעים להובלת הקהילה בקיבוצים כולל מנהיגות מתוך שותפות, קשרי הגומלין בין בעלי התפקידים בקיבוץ וכלל החברים, מציאת איזון נכון בין הטיפול ב"דחוף" ל"חשוב", התמודדות עם דילמות יומיומיות ועוד.

בנוסף יעסוק הכנס בערכיו הייחודיים של הקיבוץ הדתי ביחס לציונות הדתית, בדגש על צדק חברתי, זהותה היהודית של מדינת ישראל וחיבורה לעולם היהודי.

סיום הכנס יוקדש ל"סיפורים קטנים על אנשים יפים" ובו יובאו סיפורים על מעשים אנושיים למען הזולת שבהם הופגנה מנהיגות ואשר מעניקים השראה.

אופיר אבסלנדר,
הקבה"ד.

המאמר הבא פורסם באתר האינטרנט של "NRG מעריב", והוא מופיע כאן בהשמטות קלות:

איפה הקיבוצים ואיפה תל אביב/ יעל פז-מלמד

כמו העיר העברית הראשונה, גם הקיבוצים חוגגים מאה שנות קיום. אבל מי זוכר בכלל את התרומה האדירה שלהם?

אין ילד בארץ הזו שאינו יודע שתל אביב בת מאה, ושהיא העיר העברית הראשונה, ועד כמה נעים ונפלא לחיות בה, ועד כמה כל זה הוא כאין וכאפס לעומת כמה שהיה נפלא לחיות בה בעבר. ואכן, אין ספק שתל אביב היא סיפור הצלחה. בעוד פחות מחצי שנה תחוגג התנועה הקיבוצית מאה שנים להקמת הקיבוץ הראשון - דגניה א'. כיכר רבין תיוותר ריקה מחוגגים, תוכניות רדיו וטלוויזיה יזכירו פה ושם, לא יותר מדי. בניה של התנועה הזו, מאות אלפים הפזורים ברחבי הארץ, לא יספרו בגעגועים על ילדותם הנשכחת כי זה לא יעניין אף אחד, כי זה לא הבון טון. הבון טון עכשיו זה איך החינוך הקיבוצי דפק את ילדיו, השאיר את כולם עם שריטות וחבלות נפשיות.

הקיבוצים הפכו מזמן לשק החבטות של רבים, שאינם מבינים את גודל המעשה וגודל המהפכה. ומאחר שלבניה של התנועה לא דחוף לשמר את מעמדה, זה רק עניין של זמן עד שפרק גדול ממנו בכל תולדות הציונות המתחדשת יתייבש כמו מימיה של הכינרת, שלחופיה החלה.

במונחים של היום הם היו ילדים, בני 17, 18. אולי 20. הם עזבו את הוריהם, את אחיהם, את הדת עליה גדלו, את העיירה על שלל דמויותיה. את הגלות. מאז שנפרדו לא שמעו מעולם את ניגוני ילדותם, לא אכלו את האוכל שהוגש בביתם, ידי אמם לא ליטפו את שיערם, זרועות אביהם לא חיבקו אותם בשעותיהם הקשות.

הם הגיעו לארץ צחיחה וחמה ובלתי מיושבת כדי להגשים את הרעיון הנעלה ביותר האפשרי: הקמת חברה שבה כל אחד ייתן כפי יכולתו ויקבל כפי צרכיו. הם היו נחושים להקים חברה ששוללת את הגולה כערך, שמאמינה רק בשפה העברית, רק בעבודה עברית. הם הקימו עשרות חברות קטנות שנקראו קיבוצים, הקימו מוסדות, גיבשו שיטת חינוך, בנו תרבות חילונית מפוארת, קידשו את הטבע ואת בניין הארץ...הלהט שאפיין את כל מעשיהם אפיין גם את טעויותיהם.

ולמרות זאת הם הצליחו במקום שאיש לא הצליח לפניהם. במשך עשרות שנים התקיימה בארץ חברה שבה כל אחד אכן נתן כפי יכולתו וקיבל כפי צרכיו. אין לזה אח ורע בשום מקום בעולם. אין אפשרות לראות את ההיסטוריה של מדינת ישראל בלי להבין את התרומה האדירה של התנועה הקיבוצית, זו שחוגגת היום מאה שנה, ואין אחד שלא זורק עליה אבנים מכל כיוון.

לא כאן המקום להתחיל אפילו לנתח... מה שכן, את חגיגות המאה לניסיון המרתק הזה חייבים לחגוג מתוך הדרת כבוד של ממש לתנועה הזו. ואת הדרת הכבוד הזו צריכים להוביל אלו שבאו משם. הגיעה העת לפיוס שלהם עם עברם. להבנה שלא כל מה שקשה בחייהם נובע מילדותם בקיבוץ. את חגיגות המאה לתנועה הקיבוצית צריך לחגוג לפחות כאילו מדובר בתל אביב, אבל איפה תל אביב ואיפה מאות הקיבוצים שהוקמו כאן במאה השנים האחרונות.

הביאה לדפוס: שושנה עברון.

תערוכת צילומים

לכבוד יום ההולדת ה- 62 לסעד, שהשנה חל בשבת פרשת בלק, ברצוננו לקיים תערוכת צילומים.
נושא התערוכה :

הקיבוץ ואני – ביום שישי

התמונות המבוקשות הן תמונות המאפיינות את יום שישי שלכם – בקבוץ/ בבית/ בבריכה/ בענפים השונים
וכד', כפי שאתם מרגישים וחושבים לנכון להראותו.

נשמח לקבל תמונות בפורמט דיגיטלי למייל של ועדת תרבות.
התערוכה תוצג בשבת י"ב בתמוז – יום ההולדת לקבוץ.

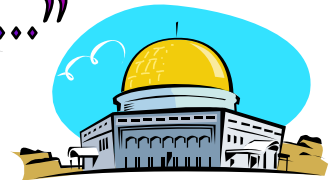
השתתפותכם חשובה לנו מאד !!!

ו. תרבות.

"...ראיתי עיר, עוטפת אור..."

פסטיבל האור בעיר העתיקה

בשעות החשיכה של חודש יוני הקרוב תהפוך העיר העתיקה לבמה מופלאה של תצוגות אור ותפתח בפני
הקהל הרחב עולם חדש, המשלב בין יופי לבין הפשטה טכנולוגית.
הציבור מוזמן לחוויה ייחודית ומפתיעה! הכניסה חופשית, ובמסלולים שונים.

הפסטיבל יתקיים בין התאריכים 10-16.6 בעיר העתיקה. פרטים נוספים ניתן לראות באתר עיריית
ירושלים באינטרנט.

אנו רוצות לארגן הסעה לפסטיבל ביום שני ה- 15.6.09, כג' בסיוון. שימו לב לשינוי בתאריך!

יציאה מסעד בשעה 18:00, חזרה משוערת בשעה 24:30.

מחיר לנוסע 15 ₪ (משפחה מעל 3 נוסעים - 10 ₪ לאדם). ההרשמה מחייבת. ניתן לבטל הרישום עד
48 שעות לפני היציאה.

ניתן להירשם עד תאריך 10.6.09 ע"ג לוח מודעות, במייל או בת.ד. של ו. תרבות.

חוזרים לשחות בבריכה

בריכת השחיה נפתחה ביום שני השבוע, ט' בסיוון, 1.6.09.

המציל: נעם בלס. מפעיל הבריכה: אוריאל אבן-צור. מנהל הבריכה: בני אחיטוב.

אנו מזכירים לכולכם:

(א). הרחצה ללא מציל אסורה!

(ב). יש להשמע להוראות המציל.

(ד). רחצת אורחים רק בליווי המארחים.

(ה). אין להכניס בעלי חיים לשטח הבריכה.

(ו). רחצת ילדים באחריות ובליווי הוריהם. רחצת פעוטות בבריכת הפעוטות באחריות ההורים בלבד.

יש להשתמש בחיתולים מתאימים לרחצה.

- טענות, השגות ושבחים יש להפנות בכתב לחתום מטה.

- הזמנת אירועים בבריכה – כני"ל.

אנו עושים ככל יכולתנו כדי שתיהנו מעונת הרחצה. אנו מקווים שתעזרו לנו בכך.

שעות הפתיחה של בריכת השחיה – יוני 2009

יום ב':

08:00 – 06:30 שחיינים

17:30 – 16:00 משפחות

18:15 – 17:30 נשים

19:00 – 18:15 גברים

יום ו':

08:30 – 06:30 שחיינים

14:30 – 13:30 נשים

15:30 – 14:30 גברים

18:00 – 15:30 משפחות

ימים א', ג', ה':

08:30 – 06:30 שחיינים

15:30 – 14:00 נשים

17:30 – 15:30 משפחות

18:15 – 17:30 גברים

19:00 – 18:15 שחיינים

יום ד':

08:30 – 06:30 שחיינים

15:00 – 14:00 נשים

17:30 – 15:00 משפחות

18:15 – 17:30 נשים

19:00 – 18:15 גברים

בני אחיטוב.